

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

ter acceptent; atq; si liberum ipsis fuisset, illum amplecti aut reijcere. Nam, si huiusmodi homines possint vel ipso desiderio lethaliter peccare, licet ad ipsam opus peruenire non possint, quemadmodum dixit Ecclesiasticus *concupiscenti. Sadonis de uirginant ueneculam* (ita è contra idem plurimum promereri possunt, efficaci continendi voluntate renunciano ipsi operietiam ad illud perpetrandum apri fuissent. Et in hoc ait S. Hieronymus eduxisse Danielem cū tribus suis socijs, quos Scriptura Sacra videtur f. *Eunuchos* appellare, eo quod Castitatem naturalem in virtutem gloriosissimam conuerterint. Quamuis alij Doctores valde graues asserant: hoc nomine illos appellari, non ob naturalem defectum, quem habuerunt, sed ob puritatem castitatis animæ eorum quasi innatæ.

Quare diuina vocatio & electio pro indicio suo præferre solet fundamentū bonæ naturalis Constitutionis, quietè ac suauiter ad continentiam propendentis absq; vehementia passionū. Vult enim Deus D. N. naturæ fundamenta iacere, apta & conformia ædificio, quod sua gratia erigere molitur. Et quæ admodum vehementer propensis; & passionum, quibus quodammodo vrutur, vehementia impugnat, suadere solemus, vt matrimoniū inear: eò quod magnū videatur indicium, Deum illos velle statum illū assumere: ita meritò consiliac suaderi potest perpetua castitas ijs, qui proportionatam inclinatione & complexionē ad eam seruandam habent: illud enim signū est diuinæ ad eam amplectendæ vocationis. Quamuis hoc signū solum, non sit vere sufficiens, sicut neq; eius defectus est certū indicium, quod vocatio diuina desit. Multi enim reuera vocati à Deo ad egregiū hoc ceptū. graues patiuntur pugnas: supplēte scilicet gratia Vocationis quod natura nō cōcessit. Quare potius conijcendi sunt oculi in vehementiam inspirationū, & impulsum interiorū; & in affectū ipsius voluntatis ad eam amplectendā. siue ad id impellatur à cælestibus illustrationibus; siue à rationibus, quæ per ratiocinationem ostendunt, huius status conuenientiam, contrarij verò adferunt horrorem quendam. Obseruandæ tamen sunt regulæ & monita, quæ ad eligendum statum posita fuerunt in primo tractatu secundi Tomi.

§. II.

NE tamen quis deterreatur ab Electione celsissimi huius status timore suæ imbecillitatis, aut si iam illum accepit, animo deficiat, quasi non possit seruare quod obtulit aut promissit: est diligenter aduertendum gratiam diuinæ vocationis ad statum Castitatis, adferre secum auxilia sufficientia, vt per totam vitam castè viuere possimus, nisi nobis ipsis defimus. Deus enim nunquam vocat, nisi ad id quod est possibile, neque consolat, nisi quod sit factibile. Et quamuis dicat neminem posse esse castum, *ansi cui id sit è cælo datum*: simul tamen cū inuocat

castita-

*Per mor-
bum aliquos
vocat ad
castitatem.
c. Eccl. 20. 2
Lib. 1. cōtra
leuinia. Jo-
sephus lib.
10 Antig.
f. Daniel. 7.
S. Doroz. in
synopsi
S. Epith. in
vita Dani-
elis.
Lyræ. vide
Fetra in
Daniel. 1.*

*Gratia vo-
cationis ad
hunc statū
adfert suf-
ficientia
auxilia.*

*Homo libere
debet con-
sentire in spi-
rationibus.
Homil. 63.
in Mat. 19. c.
Et S. Hiero-
nymus ibi-
dem.*

*In dictum
inuid: cum
consumasset
IESVS hos
Sermones
inclinatio
sola ad ca-
stitatem non
sufficit nisi
concurrat
Deus.*

b Rom. 9. 10

*Gratia non
debet esse
impotentior
naturā
c Mat. 9. 12*

*Homil. 6.
in Mat.*

c Mat. 13. 9.

castitatem, ex parte sua offert auxilia ad eam seruandam. Hæc autem sunt præcipue illustrationes, inspirationes, & impulsus permoventes ad executionem mediatorum, quibus illa custoditur. Sed necesse est homini consentire, & ex parte sua facere quod potest ac debet, ne reiicere omnia in solum Deum. Non existimes (ait S. Chrysostomus) continentiam dari, aut forte, aut necessitate: datur enim potius eam sponte sua eligentibus, & ab ipso Domino petentibus. Sed dicitur Deus illam daturus, ut intelligatur, quam sit nobis necessarium auxilium cæleste ad eam obtinendam; & simul appareat eius excellentia, ac in custodienda difficultas. Idem confirmat S. Gregorius Nazianzenus alia ratione valde efficaci: Ne decipiatis, inquit existimans, sicut solent hæretici: alios homines habere naturam debeatam ad castitatem & virtutem; alios vero ad luxuriam & vitium; alios autem cum quadam ad utrumque indifferentia. Quamuis enim verum sit: alios maiorem habere inclinationem & aptitudinem ad Castitatem & virtutes quam alij: non tamen sola illa sufficit, nisi Deus, & ratio eam excitet, & impellat, ut exeat in opus. Quemadmodum si lex nunquam scintillas emitteret, excussorio ferro percutitur. Quando autem audis eos esse continentem quibus datum est: necesse est addere: ijs datur esse, qui accipere volunt. Ac propterea dixit Apostolus, *non esse volentis neque currentis, sed miseræ Dei*: hoc enim voluit dicere: quod velle, non sit solius hominis volentis; neque currere, solius currentis: sed etiam ipsius Dei inspirantis, ipsum velle & currere: & ipsa electio, qua homo hunc eligit statum, est diuinum beneficium. Ad eam enim faciendam simul concurrunt humana voluntas eligens, & gratia diuina electionem ipsam inspirans, & præueniens, ac excitans, ut fiat. Et quoniam ab eius misericordia provenit inspiratio ad eligendam continentiam ab eadem etiam auxilium proveniat ad custodiendam.

Hæc distinctius explicuit Christus D. N. similitudine Eunuchorum cuius superius fecimus mentionem. Non enim minus potes debet esse gratia, quam ipsa natura; nec amor regni colorum minus efficax, quam ars, & industria hominum. Cum igitur aliqui Castitatem seruent ex naturali complexione, aut humana industria, quæ illos ad matrimonium fecit ineptos: erit valde possibile, & iucundum alijs, id præstare ex diuina gratia, & propter amoris æterni præmij. Sed addidit statim Dominus, *qui potest capere capiat*: ut hac ratione (ait S. Chrysostomus) extimularer nos ad excelsum adeo, ac difficilem statum aggredendum: submonens interim non magnam diligentiam ac fortitudine opus esse ad illum obtinendum: non tamen esse impossibile. Quare quemadmodum Christus D. N. cum in suis concionibus audientibus dicebat, *qui habet aures audiendi audiat*: vehementer optabat, omnes audire doctrinam suam; & quod in se erat, sufficientia præbebat auxilia

vt interiōre auditum haberent ad eam audiendam: & omnes poterāt libere eam audire, acceptare, si volebāt: ita etiā, dum castitatē consulēs, dicit: *qui potest capere & accipiat*, ostendit desiderium suū, vt omnes, quibus ille ipsam inspiraret, eam amplectantur; offertque auxilia, ad eam obtinendā: quam re ipsa obtinebūt. si, quod in ipsis est, media adhibuerint, quæ ipse Saluator ad ea proposuit, & quæ etiā nūc, inspirat cuius: quæ in genere ad quatuor reuocatur.

PRIMUM est *Oratio*, qua sollicitè agatur, vt illa auxilia eorumque efficacitas impetretur. Nemo (ait Origines) a custodia castitatis se exculet, eo quod Redemptor noster dixerit, eos tantum eam seruare, quibus datum est: nam ipse Saluator dixit etiam: *et petiit & dabitur vobis; & omnis qui petiit accipit*. Petat igitur cum fide & fiducia Continuitiam, & dabitur illi. Et si non dabitur, eo quod sit amicus: *dabitur, tamen propter improbitatem & importunitatem petendi*. Memor esto, quod f. *Jacob luctabatur cum Angelo tota nocte vsque mane*: & eius lucta erant orationes & lacrymæ, vt insinuat Oseas, cum dixit: *g. fleuit, & rogauit eum, ac denique impetrauit, vt ipsi benediceret qui tetigit neruum femoris eius, & statim emarcuit; & nomen Jacob, quod luctatorem, significat, mutauit ei in nomen Israel, quod significat fortem contra Deum, aut videntem Deū*. vt ex hoc intelligas, orationibus, lacrymis, prolixis vigilijs, & importunis precibus obtineri caelestem benedictionem & victoriā de sensualitate significata per femoris neruum: quem Deus exsiccauit, dum eam gratiæ suæ abundantia mortificauit, concedens etiam fortitudinis donum, quo posset victoriam prosequi; donumque contemplationis ijs promissæ, h. *qui mundo sunt corde*. Hoc medio sæpius utebatur S. Augustinus orans Deū Dominum nostrum pijsimis hisce verbis: *O amor qui semper ardes, & nunquam extingueris? Deus meus charitas infinita, accende me. Continentiam iubes, da quod iubes, & iube quod vis. Tota spes mea non nititur nisi in magna valde misericordia tua. Da quod iubes, & iube quod vis.*

ORATIONI coniungenda est prompta & ad nutum obedientia in rebus omnibus, quas Deus iubet, & inspirat; speciatim in ijs, quæ sunt media ad seruandam castitatem: ita vt statuas certò, te velle valde exactè spiritui diuino parere: vt sic caro tua sit obediens, tuoque spiritui subiecta. Nam quemadmodum Adami inobedientia, effrenem fecit sensualitatem, laxauitque habenas turpibus luxuriæ motibus: (nam statim atque diuinum præceptum Adamus & Eua transgressi sunt, valde erubuerunt, quod se nudos aspicerent, fædosque aded motus in se experirentur). Et, vt S. Augustinus ait, inobedientia carnis rebellis promulgabat spiritus inobediētiam: ita è contra Obedientia spiritus erga Deum efficiet, vt caro aduersus spiritum non ita rebellet: vt contra eum præualeat. Ac propterea forte S. Petrus dixit: *animas vestras castitate in obedientia charitatis*, quasi dixerit si animas vestras vultis habere ca-

I.

Traclat. 7.
in cap. 9.
Matt.
c. Luc. 11. 9.

l. Genes. 32.
25. 26.
g. Osee. 12. 4.

h. Mat. 5. 8.
Lib. 10. de
Ciuil. c. 29.

>>

>>

>>

>>

2.

Prompta
obedientia
necessaria
est in inspi-
rationibus.
Lib. 4. de
Ciuil. c. 17.
& lib. 11. de
Gen. ad li-
ceram. c. 31.
i. Petri. 1.
22.

stas, amplectimini obedientiam perfectam, innitentem charitati: ex obedientia enim & charitate procedet Castitas.

Hic addendum est tertium efficacissimum medium, frequentia sacra *Communio*. Valde enim singulari providentia Christus D. N. cum in leg. Evangelica statum hunc Virginitatis & Castitatis perpetuam institueret; & iugalem Castitatem multo plus, quam alias constringeret instituit etiam sanctissimum Altaris Sacramentum, in quo castissimam suam carnem, & preciosissimum sanguinem panis & vini accidentibus tecta nobis tradidit: ut Caro eius nobis tangens castam efficiat; & emarcescat in nobis nervus sensualis amoris inveniuntis: ideoque Sanctus Cyrillus ait: communione sacram temperate memorem membrorum nostrorum Legem; & extinguere tentationes ac turbationes animarum nostrarum. Sed expressius adhuc Zacharias Propheta dicit hoc Sacramentum appellavit, *vinum germen virgines*; ita providere Domino nostro, ut *vinum*; quod esse solet instrumentum *luxuria*, medium esse efficacissimum ad generandam & conservandam Virginitatem virtute sanguinis sub ipsius accidentibus latentis. Fuit quoque eiusdem Domini mens, & oblatum, ut quemadmodum ex prohibiti fructus comestione luxuria fuit in mundum ingressa; ita per summptionem huius panis, vitæ illa repellatur. Comestio illa frænum abstulit carni; hæc efficacius illi frænum imponit; & ita sententia illa Ecclesiæ impletur, quæ dicit: *Gustus saucianis, & gustus sanavit*. Cum igitur Dominus noster (ut dixit David) *mensam hanc paraverit adversus omnes tentationes, & eos, qui tribulant nos*; eamque straverit in conspectu meo, ut omnibus esset spectabilis, & liceret diuinum hunc panem ex ea lumere, quoties tentationes experiremur, ne eis succumberemus: sibi ipsi tribuat, qui illum nobis menses sicut oportet, deficiat in tentationibus luxuria, & iacturam facit Castitatis.

QUARTUM medium, quod secundo est valde affine & omnium trium fructus valde insignis, est strenua, valdeque attendenda motuum sensualium, & omnium internarum, & externarum, quibus illi fontetur & relaxatur, *mortificatio*. Inter has mortificationes valde eminent Cilicia, Disciplina, siue flagella; Ieiunia, Vigiliae, & asperitates aliæ corporales, de quarum utilitatibus fufius actum est in tractatu de Pœnitentia: hancque valde efficaces ad carnis impetus continendos & frændendos. Hoc significare voluit naturalis ille instinctus, siue boni spiritus impulsus, quo Adamus, & Eva statim atque tarpes in se motus adverterunt, *in consuetum folia ficus, & fecerunt sibi peria, & omam*, quibus se tegerent: quæ folia, (ut aduertit Iteneus circa hanc materiam) quando carni applicantur instar cilicij, valde eam pungunt, & molestiam adferunt. Quæ actione quodammodo protestatus est Adamus; antequam dicitur sui vulneris esse pœnitentiam, mortificationem, & castigationem carnis: & quasi verbis diceret, *cognosco, quod sum dignus tali tegumento, quod debet*

3.
Frequens
Communio
necessaria
est castit.

Lib. 4. in
Ioan. cap. 17.

k Zacha. 9.
17.
l Ephes. 5. 18.

Sumptio
Eucharistie
frænat luxuriam.
in Psal. 22.
5.

4.
Strenua omni
passio
mum mortificatio
castitatis necessaria.
Tomo 1.
Tract. 3.

n Genes. 3. 7
Lib. 3. ad
uersus hereticos
cap. 37.

